

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 12 juni 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 19 april 2017 van de examencommissie iBMG, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 20 april 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 19 april 2017, waarbij verweerder afwijzend heeft beslist ten aanzien van het verzoek van appellant voor een extra tentamenkans van zijn scriptievoorstel voor de bachelorscriptie die onderdeel is van de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen.

Op 25 april 2017 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 16 mei 2017 schriftelijk mee te delen aan het college. Er heeft op 4 mei 2017 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft geen aanknopingspunten geconstateerd om een minnelijke schikking te treffen. Op 5 mei 2017 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 12 juni 2017. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen dooren, respectievelijk voorzitter en secretaris van de examencommissie iBMG.

II. Motivering

1. Appellant heeft verweerder verzocht om een extra herkansing van zijn scriptievoorstel voor de bachelorscriptie, nadat zijn scriptievoorstel eerder tweemaal (regulier toetsmoment en herkansing) was afgekeurd. Op 19 april 2017 heeft verweerder het verzoek van appellant afgewezen. Appellant stelt - kort samengevat - dat hij onevenredig wordt getroffen door het bestreden besluit, nu alle eerdere examenonderdelen met goed gevolg zijn afgerond en hij nu niet vooruit kan; appellant loopt studievertraging op en daarnaast zal het bestreden besluit financieel negatieve gevolgen hebben voor appellant. Appellant beroept zich op de hardheidsclausule op grond van artikel 9.2 Onderwijs- en Examenreglement van de bacheloropleiding Gezondheidswetenschappen, Beleid & Management Gezondheidszorg (hierna: OER).

Verder voert appellant ter zitting aan dat hij niet gehoord is voordat het besluit aan hem is medegedeeld.

2. Verweerder is - kort samengevat - van mening dat de procedure omtrent de beoordeling van het scriptievoorstel goed is verlopen en ziet derhalve geen aanleiding voor het toekennen van een extra tentamenkans. Nadat het werk van appellant tweemaal een NO PASS heeft gekregen van de leescommissie is door de scriptiecoördinator/voorzitter leescommissie besloten om appellant een extra inlevermoment te bieden omdat tussen de twee inlevermomenten de begeleider van appellant afwezig was waardoor de procedure voor appellant niet naar behoren was gevolgd. Het werk van appellant werd door een derde examinerator beoordeeld, juist omdat er discrepantie bestond tussen de beoordeling

van de begeleider van appellant en de meelezer. Zijn werk werd wederom beoordeeld met een NO PASS.

Verweerder voert aan dat aan appellant een feedbackgesprek is aangeboden na afloop van de uiteindelijke beoordeling maar dat appellant niet is ingegaan op deze uitnodiging. Verweerder betoogt dat de omstandigheden waar appellant zich op beroept niet neerkomen op overmacht in de zin van het OER en daarom geen aanleiding ziet voor het toekennen voor een extra tentamenkans.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder het verzoek van appellant in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Die vraag beantwoordt het college bevestigend.

De door appellant aangevoerde redenen waarom hem nog een extra tentamenkans zou moeten worden toegestaan, bovenop de extra kans die hij reeds heeft gehad, hebben het college niet overtuigd. Het scriptievoorstel van appellant is meermalen beoordeeld in lijn met de bepalingen in de OER van de opleiding.

Dat het verzoek van appellant onzorgvuldig zou zijn behandeld is het college niet gebleken. Ook anderszins zijn het college geen feiten of omstandigheden gebleken die ertoe zouden moeten leiden dat het bestreden besluit om die reden niet in stand zou kunnen blijven. De omstandigheid dat appellant niet voorafgaand aan het bestreden besluit is gehoord, kan evenmin tot het oordeel dat het bestreden besluit van verweerder geen stand kan houden.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.